

faa Medlemmer den Gang sagde: Trods dette ønske vi denne Sag gennemført, det bevirkede efter min Mening, at denne Sag blev behandlet anderledes og hurtigere, end den ellers vilde være bleven behandlet baade i dette høje Ting og i Folketinget, og at der derfor ikke øvedes den Indflydelse paa dette Lovforslags Indhold, som jeg tror, dette Ting under ordinære Forhold vilde have øvet. Derfor kan jeg ikke erkende, at det, som under disse Forhold er kommet frem, er det, som vilde være blevet det virkelige og endelige Resultat, hvis Sagen havde været overvejet under andre Forhold. Dette kan nu ikke omgøres. Et stort Flertal i begge Ting har ud fra de Motiver, som den Gang var ledende, sagt: Dette Forslag vilde vi alligevel have gennemført trods de mulige Mangler. Det blev altsaa Lov, og nu at forsøge at gøre dette om er umuligt. Men jeg antager altsaa, at man tager denne Afstemning i Dag med Ro. Jeg for mit Vedkommende agter ikke at deltage i Afstemningen, jeg agter ikke at stemme for Lovforslaget. Hvis nogle af mine Meningsfæller vilde stemme for det, saa ligger deri ikke andet, end at den Formalitet, som sker her i Dag, kunne vi intet have imod.

Goos: Jeg skal i Anledning af de Ytringer, vi nu hørte, blot udtale, at der i dette Ting ikke foregik nogen hurtigere Afgørelse eller Behandling af denne Sag, end det under andre Omstændigheder vilde være blevet Tilfældet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forholdsregler vedrørende Den sjællandske Bondestands Sparekasse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2703 ff.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bramsen: Det er med en relativ Tilfredsstillelse, at jeg har set det foreliggende Lovforslag paa Rigsdagens Bord. Sagen er jo den, at Den sjællandske Bondestands Sparekasses Stilling i flere Maaned, nemlig fra 9. September dette Aar, maa siges ikke at have haft Medhold i den bestaaende Lovgivning, ja, man kan endogsaa udtrykke det saaledes, at dens Stilling er i Strid med Lovgivningens Forskrifter, med Sparekasselovens Bydende. Sparekasseloven af 1880 byder nemlig, at en Sparekasse, som er standset, fordi dens Underskud overstiger 5 pCt. af Indskydernes Tilgodehavende foruden Kassens Reservefond, enten skal erklæres konkurs og behandles efter den almindelige Konkurslovgivning, eller at der til Boets Behandling skal udnævnes Kommissarier. I den siden denne Sparekasses Standsning forløbne Tid er Regeringen ikke gaaet nogen af disse Veje. Jeg tror nu af forskellige Grunde, at det vilde have været ønskeligt, om den høje Regering havde valgt en af disse Veje, som Loven anviser. Det er jo ønskeligt, at Regeringen først og fremmest giver Befolkningen det gode Eksempel i Henseende til Overholdelsen af de Love, som gælde, men dernæst har man i den senere Tid hørt Tale om visse Transaktioner, der foregaa med Sparekassebøgerne, som i ethvert Tilfælde ikke vilde have kunnet foregaa, dersom man var gaaet den af Lovgivningen anviste Vej, efter at Sparekassen med Bestyrelsens Samtykke var standset. Men endelig mener jeg ogsaa, at en ny Sparekasse, med nye Vedtægter og under et nyt Navn, vilde have større Udsigt til at vinde Befolkningens Tillid end den nuværende. Til den nuværende sjællandske Bondestands Sparekasse vil dog Erindringen om Bedragerier af et hidtil ukendt Omfang knytte sig i lange Tider. Jeg mener heller ikke, at det er uden Betydning, at Sparekassen foruden sit til Firmaregistret anmeldte officielle Navn Mand og Mand imellem i Befolkningen bærer et andet Navn, som den har efter sine hidtidige Formænd. Jeg tror ikke, at dette i lange Tider vil forsvinde, og det vil ikke være til Gavn for den gamle Sparekasse, hvis den bliver genaabnet.